

Broedvogels van een recreatiegebied

Broedvogelinventarisatie in het deelplan Buitenhuisen van het recreatiegebied Spaarnwoude in 1994

Evert van Huijssteeden & Hans Groot

Inleiding

Terwijl je voorzichtig een blik werpt op een broedende Bui-zerd, begint vlak voor je een Wielewaal te jodelen. Even later beantwoord door een tweede exemplaar. Dat kan je overkomen wanneer je broedvogels inventariseert in het deelplan Buitenhuisen, een onderdeel van het recreatiegebied Spaarnwoude.

Dit gebied is in 1977 voor het eerst geïnventariseerd op broedvogels, gevolgd door tellingen in 1978 en 1984. Het leek ons een goede gedachte om dit gebied na tien jaar weer eens op broedvogels te inventariseren. Niet alleen omdat het spannend was te ervaren welke veranderingen zich hebben voorgedaan, maar ook omdat de resultaten gebruikt kunnen worden voor de Avifauna van Zuid-Kennemerland en de Haarlemmermeer. Bovendien kunnen er mogelijk beheersaanbevelingen aan het Recreatieschap Spaarnwoude aan de resultaten worden gekoppeld.

In het onderstaande volgen de resultaten, voorafgegaan door korte beschrijvingen van de gevolgde werkwijze en het landschap. Besloten wordt met enige beheerssuggesties.

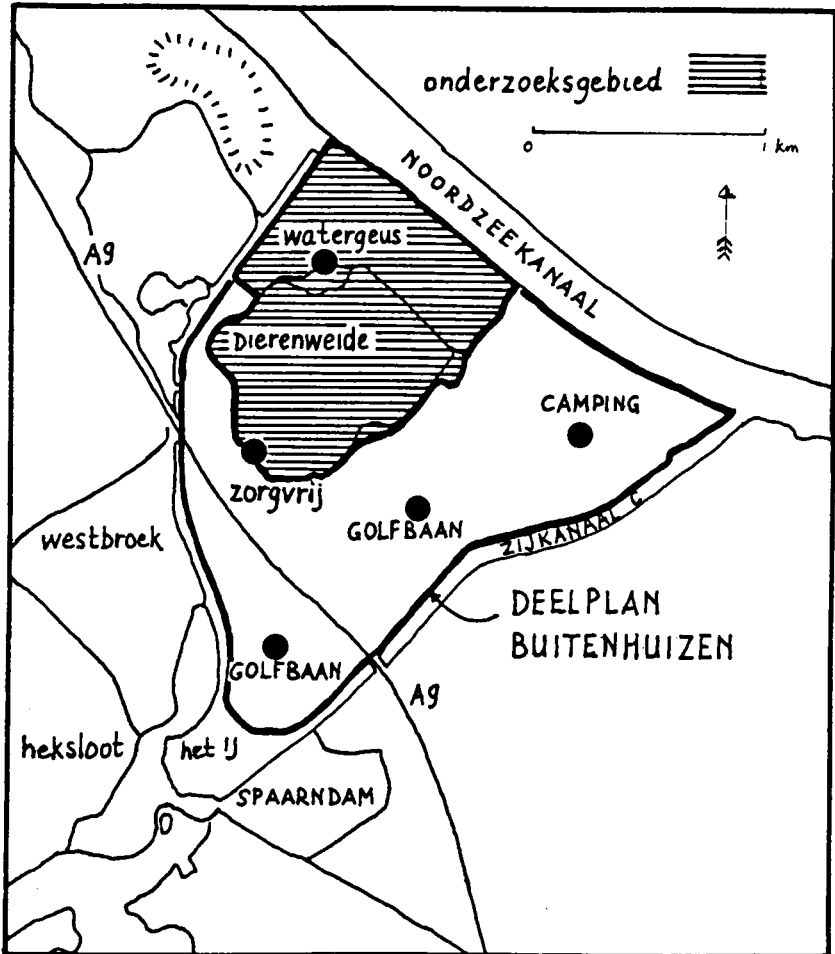
Hoe ziet het onderzoeksgebied er uit

Het deelplan Buitenhuisen (ca. 450 ha groot) is een voor de intensieve recreatie ingericht deel van het recreatiegebied Spaarnwoude. Het is gelegen ten noorden van Spaardam en grenst in het noorden aan het Noordzeekanaal (zie figuur 1). In het deelplangebied bevinden zich onder meer een golfbaan, een camping en een recreatieboerderij.

In 1994 werd een 158 ha groot gebied geïnventariseerd. In 1977, 1978 en 1984 werd het gehele deelplangebied op broedvogels onderzocht. In 1994 bleek dit gezien de landschapsopbouw en de beperkte menskracht vrijwel ondoenlijk.

Het landschap in het getelde gebied bestaat uit afwisselend opgaande vegetatie (bospercelen) en open stukken (gazons, weiden). De opgaande vegetatie is inmiddels 15-25 jaar oud en

bestaat vooral uit 10-20 meter hoge populieren, waarvan enkele percelen dit jaar waren gedund, afgewisseld met percelen Eiken (5-7 meter hoog), Witte Abelen, Esdoorns en Essen. Langs de randen van percelen bevinden zich vaak struikzones met Meidoorn, Vlier, Sleedoorn, Vogelkers en Kornoelje.

Figuur 1. Ligging van deelplan Buitenhuizen en het onderzochte gebied.

Rond de Dierenweide loopt een vaart. Langs een groot deel van deze vaart bevinden zich een vrij smalle rietkraag en enige begroeiing met Elzen en Wilgen.

Gazons worden geregeld gemaaid. De Dierenweide wordt extensief beheerd als hooiland, danwel begraaasd door koeien. Één grasveld is in gebruik als modelvliegterrein, hetgeen in de loop van de ochtend meestal geluidshinder oplevert.

Het gebied kent een vrij dicht padennet van zowel voetpaden, fietspaden als enkele wegen voor gemotoriseerd verkeer.

De recreatiedruk loopt sterk uiteen. De recreatieboerderij "Zorgvrij" met Lakenvelder koeien, varkens en pluimvee en de "Watergeus" met waterfietsen, kano's en frituur worden druk bezocht. Hetzelfde geldt voor de zone in het noorden, waar gazons met mooi weer volop worden gebruikt door dagkampeers. Het middengebied met Dierenweide en omliggende bossages worden veel minder intensief bezocht.

De hoge populieren op de foto vormen een perfect biotoop voor de Wielewaal die dan ook met vier paar vertegenwoordigd is in Deelplan Buitenhuizen. Foto: Evert van Huijssteeden.

Werkwijze

Er is geïnventariseerd volgens de methode van de uitgebreide territoriumkartering (Van Dijk, 1993), bij vogelaars vooral bekend als de BMP-methode. Dit houdt in:

- tijdens ieder bezoek worden alle territoriumindicerende waarnemingen ingetekend op een zogenaamde dagkaart (vooral zang, maar ook nestvondsten, balts e.d.);
- de waarnemingen worden thuis overgebracht op soortkaarten;
- volgens vaste criteria worden de soortkaarten aan het eind van het broedseizoen geïnterpreteerd.

In 1977, 1978 en 1984 is geïnventariseerd aan de hand van de methode Bloem (genoemd naar onze ereleden, de heer en mevrouw Bloem). In 1980 is een beperkt aantal soorten volgens deze methode geteld. Bij de methode Bloem worden de soortkaarten meegenomen het veld in en wordt een waarneming direct geïnterpreteerd. Omdat beide methodes niet geheel vergelijkbaar zijn, zijn de gegevens uit de jaren 1977, 1978, 1980 en 1984 geherïnterpreteerd volgens de BMP-methode.

Het 158 ha grote gebied is opgedeeld in twee telgebieden (EvH 96 ha en HG 62 ha). Aan deze gebieden werden respectievelijk 10 en 8 bezoeken gebracht, waaronder in beide gebieden een tweetal avondbezoeken. Op 29 mei werden tijdens een extra bezoek de vaarten per kano onderzocht. Na afloop van het seizoen werden de gegevens van beide gebieden geïnterpreteerd. Daarbij werden de territoria op de grens van de beide telgebieden aan één van de telgebieden toegewezen, zodat er geen sprake was van dubbeltellingen.

De broedvogels

Aantallen in 1994

De broedvogelbevolking van het geïnventariseerde gebied is kenmerkend voor relatief jong polderbos (zie tabel 1). Er komen veel Houtduiven, Winterkoningen, Merels, Roodborsten, Zwartkoppen, Tuinfluiters en Tjiftjaffen in het gebied tot broeden. De dichtheden van deze soorten zijn slechts iets lager dan die in de binnenduinstrand (Ruitenbeek et al., 1990). Inmiddels zijn ook de eerste soorten van oudere bostypen verschenen, zoals Buizerd, Boomvalk en Grote Bonte Specht. De Buizerd broedde in een oud kraaienest in een populierenperceel. Na eind mei werd de vogel niet meer op het nest gezien; er waren geen jongen. Naar het schijnt zijn de broedresultaten van stootvogels in 1994 over het algemeen slecht geweest. Voorzover ons bekend is dit het eerste bevestigde broedgeval van een Buizerd in Zuid-Kennemerland buiten de duinstreek.

De meest algemene soort in het gebied, de Fitis, is een vogel van relatief lage open struwelen. De Fitis komt vooral in met struiken begroeide randen van bospercelen in hoge dichtheden tot broeden. Ook voor soorten als Nachtegaal, Tuinfluiter en Winterkoning zijn deze struwelen van groot belang.

Relatief talrijk zijn Tortelduif, Nachtegaal, Staartmees en Wielewaal. De Nachtegaal benadert net de dichtheden zoals die in de duinen worden bereikt (10-25 paar per 100 ha), maar er zijn buiten de duinen vrijwel geen gebieden in Noord-Holland waar de soort in zulke hoge dichtheden voorkomt als hier. De Staartmees bereikt in Noord-Holland in het Gooi en de binnenduinrand de hoogste dichtheden (3-10 paar per 100 ha) (Ruitenbeek et al., 1990). Daar steekt het aantal van 11 broedparen in Buitenhuisen (7 paar per 100 ha) niet slecht tegen af. Kenmerkend voor vrij jonge populierenbossen is voorts de Wielewaal, voor vele vogelaars een droomsoort. Maar liefst 4 territoria werden vastgesteld. Onze indruk is dat er in de polderbossen van het recreatiegebied Spaarnwoude en in de Haarlemmermeer 15 tot 20 Wielewalermees kan in de toekomst nog enige toename worden verwacht.

Behalve bossoorten zijn broedgevallen van aan water of moeras gebonden vogelsoorten als Dodaars (2 paar), Nijlgans (1 paar), Kuifeend (6 paar), Blauwborst (2 paar) en Kleine Karekiet (40 paar) vermeldenswaard. Eén van de territoria van de Blauwborst was gelegen in jong populierenbos met een dichte struiklaag. Zaadeters (zoals Groenling, Vink en Putter) en holenbroeders (zoals Kool- en Pimpelmees) zijn relatief schaars. De meeste mezen komen bij gebrek aan natuurlijke nestholten tot broeden in nestkasten en in holten in gebouwen. De schaarste aan holenbroeders komt goed overeen met de situatie in het Haarlemmermeerse Bos, eveneens een relatief jong polderbos (Bol & Looij, 1994). Voor een aantal kenmerkende soorten (bijv. Winterkoning, Roodborst, Tuinfluiter, Zwartkop) vertonen de dichtheden in dat gebied zelfs opmerkelijke overeenkomsten met de door ons vastgestelde dichtheden.

Aantalsontwikkeling

Aangezien sinds de aanleg en inrichting van het deelplan Buitenhuisen in het begin van de jaren zeventig de landschappelijke opbouw sterk is veranderd, zijn veranderingen in de broedvogelstand veelal te relateren aan deze landschapsontwikkeling.

Bij de inventarisaties in 1977 en 1978 bestond een deel van het telgebied nog uit (oorspronkelijk) akkergebied. De bosaanplant was nog zeer jong. Patrijs, Veldleeuwerik, Graspieper en

Gele Kwikstaart kwamen zowel op de akkers als tussen de jonge aanplant tot broeden. Sindsdien zijn deze soorten sterk afgenomen en inmiddels geheel verdwenen.

Pioniersoorten, die vooral jonge aanplant en struwelen bevolken, bereikten hun top tijdens de tellingen in 1980 en 1984. Dit geldt voor Spotvogel, Sprinkhaanzanger, Boompieper, Grasmus en Kneu. Blijkbaar is voor deze soorten het landschap inmiddels teveel 'verbost'. Ze zijn sterk afgenomen (afname meer dan 90%).

Eveneens afgenomen zijn de weidevogels. De voorheen aanwezige weiden in een open landschap zijn steeds meer besloten komen te liggen; er is nu sprake van een parklandschap. Alleen een deel van de Dierenweide biedt nog broedgelegenheid voor enige weidevogels.

Holenbroeders als Kool- en Pimpelmees zijn toegenomen, maar een duidelijke stijging van het aantal zal pas plaatsvinden wanneer het bos ouder wordt en er meer natuurlijke holen ontstaan of wanneer er maatregelen worden getroffen om holten te creëren (bijv. door het ringen van bomen).

Een duidelijke toename laten de soorten van opgaande vegetaties zien. Voorbeelden: Roodborst van 0 naar 33 paar, Winterkoning van 0 naar 76 paar en Tjiftjaf van 0 naar 35 paar. Een duidelijke toename vertonen ook Waterhoen, Meerkoet, Zwarte Kraai en Ekster. Laatstgenoemde soorten profiteren ook van de verbossing. Bovendien is er veel voedsel beschikbaar rondom de recreatieboerderij Zorgvrij en de dagkampeerterreinen en in de vorm van slachtoffers van de aanwezige hoogspanningsleiding.

In Broedvogels van Noord-Holland is het gebied, op basis van inventarisaties uit de jaren tachtig, onderscheiden als Spotvogelrijk en Grasmusrijk weidevogelgezelschap (Ruitenbeek et al., 1990). Inmiddels lijkt het gebied, door de voortgaande vegetatie-ontwikkeling, meer kenmerken te vertonen van het Spotvogelrijk en rietvogelrijk bosvogelgezelschap. In deze gezelschappen kunnen ook Buizerd, Houtsnip, Bosuil, spechten en Boomkruiper voorkomen, soorten dus die in de toekomst ook in deelplan Buitenhuizen zijn te verwachten.

De recreatiedruk in het gebied leidt plaatselijk tot wat lagere dichtheden. Het aantal bezoekers is in vergelijking met de jaren zeventig dan ook zeer sterk toegenomen. Zo broedde er in 1984 nog een Kleine Plevier op de rand van een schelpenpad, op een plek waar zich nu bos en een druk bezochte horecagelegenheid bevinden.

Tabel 1. Aantal territoria in het onderzochte deel van deelplan Buitenhuisen (158 ha). In 1980 is een beperkt aantal soorten geteld.

Soort	1977	1978	1980	1984	1994
Fuut	1	0	0	0	5
Dodaars	1	2	0	0	2
Nijlgans	0	0	0	0	1
Zwarte Zwaan	0	0	0	0	1
Wilde Bend	10	12		12	41
Soepeend	0	0		0	2
Slobeend	0	2	1	0	0
Krakeend	0	0		0	2
Kuifeend	7	7	4	8	6
Tafeleend	0	1	1	0	0
Bergeend	1	3	4	2	1
Buizerd	0	0		0	1
Boomvalk	0	0		0	1
Torenvalk	1	3		2	1
Patrijs	5	9		15	0
Fazant	5	7		15	14
Waterhoen	0	3		4	17
Meerkoet	11	11		13	26
Scholekster	0	0		5	3
Kievit	3	4		9	3
Grutto	3	5		1	0
Tureluur	3	3		3	1
Kluut	0	0	5	0	0
Kleine Plevier	0	0	0	1	0
Houtduif	2	1		13	25
Holenduif	0	0		0	1
Tortelduif	0	0	1	1	7
Koekoek	2	2		2	7
Ransuil	0	0		3	1
Grote Bonte Specht	0	0		0	1
Veldleeuwerik	22	34		7	0
Boerenwaluw	10	9		0	1
Huiszwaluw	7	2	26	22	11
Graspieper	10	11		1	0
Boompieper	0	0		2	0
Witte Kwikstaart	0	1		3	5
Gele Kwikstaart	11	16		0	0
Winterkoning	0	1		21	76
Heggemus	0	0		7	21
Zanglijster	1	0		5	8
Merel	4	3		18	31
Roodborst	0	0		0	33
Nachtegaal	0	0		1	16
Blaauborst	0	0		0	2
Sprinkhaanzanger	0	1		5	0
Kleine Karekiet	6	8		22	40
Bosrietzanger	1	0	10	5	6

Tabel 1. Vervolg.

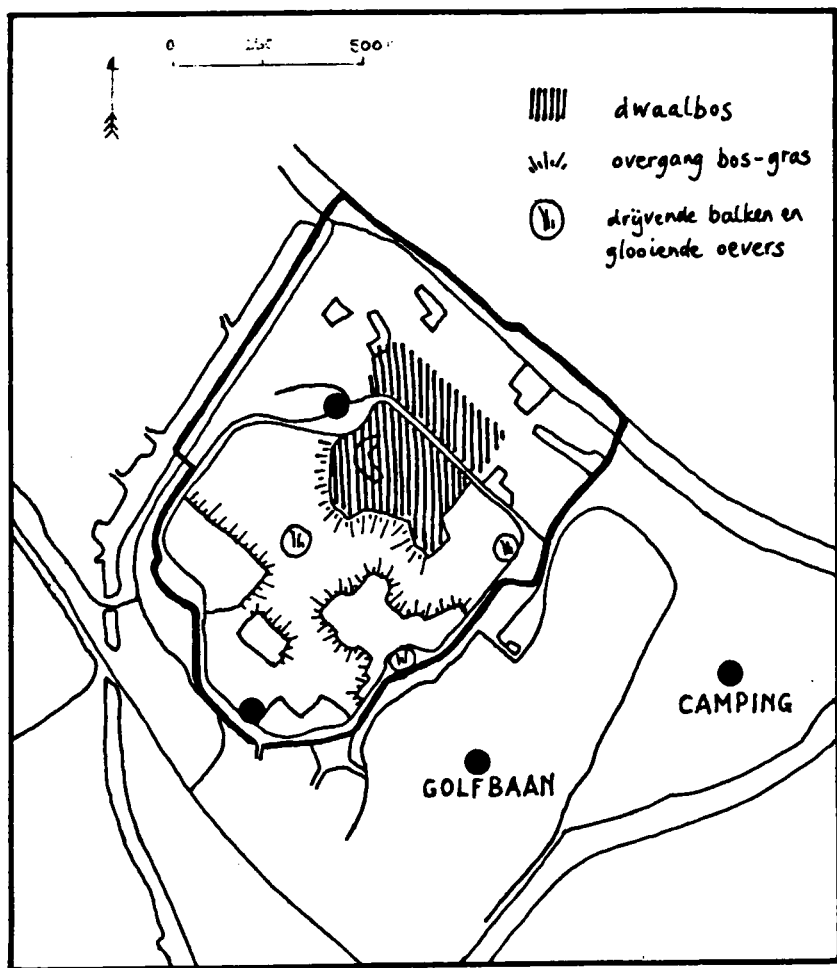
Soort	1977	1978	1980	1984	1994
Spotvogel	3	3	15	7	1
Grasmus	1	3	4	20	2
Braamsluiper	0	0	1	0	3
Pitis	5	8	31	89	126
Tjiftjaf	0	0	1	4	35
Koolmees	1	1		10	14
Pimpelmees	1	0		2	10
Staartmees	0	0		0	11
Putter	0	0	2	0	1
Groenling	0	1		3	2
Kneu	11	7		9	1
Rietgors	2	3		18	3
Huismus	25	23		27	26
Ringmus	5	12		13	7
Spreeuw	16	13		27	14
Zwarte Kraai	1	1		1	10
Kauw	2	2		5	10
Ekster	1	1		7	20
Vlaamse Gaai	0	0		1	5
Wielewaal	0	0	0	0-1	4
Aantal soorten	37	40		48	58
Aantal territoria	202	241		495	780

Bovenstaande maakt duidelijk dat afname van soorten niet altijd kan worden toegeschreven aan de algehele achteruitgang van een soort. Natuurlijke aantalsfluctuaties en lokale veranderingen als gevolg van wijzigingen in het landschap zijn ook belangrijke verklarende factoren. Algehele voor- of achteruitgang van een soort is bovendien niet op grond van de resultaten van één gebied vast te stellen, daarvoor is een veel grotere steekproef nodig. De inventarisaties geven wel informatie over de waarde van het gebied voor bepaalde soorten.

Enige beheerssuggesties

Deelplan Buitenhuizen is een voor intensieve recreatie ingericht deel van het recreatiegebied. Met de inrichting van deze gebieden werd mede beoogd de recreatiedruk in de duinen en de veenweidegebieden te verminderen. Het lijkt er evenwel op dat er voor recreanten een keuzemogelijkheid is bijgekomen. De druk op de duinen en veenweiden blijft onverminderd groot.

Daarom is het van belang ook gebieden zoals het deelplan Buitenhuizen mede een natuurfunctie te geven. Sinds enige tijd heeft het recreatieschap Spaarnwoude immers een dubbele doelstelling; recreatie en natuur zijn twee gelijkwaardige doelen.

Figuur 2. Beheersvoorstel voor het deelplan Buitenhuizen.

Uiteraard zal het gebied zich verder ontwikkelen, waardoor ook de broedvogelbevolking zal veranderen. Het streven dient dan ook niet gericht te zijn op behoud van de bestaande broedvogelbevolking, maar op een beheer dat zodanig 'natuurlijk' plaatsvindt, dat vogels optimaal gebruik kunnen maken van aanwezige potenties. Alle delen van het geïnventariseerde gebied lenen zich voor een meer natuurlijk beheer. Dit geldt echter met name voor het noordelijk deel van de Dierenweide en het daaraan grenzende bosgebied (zie figuur 2).

De volgende natuurbeheersmaatregelen zijn gewenst:

- Het gebied kenmerkt zich nu nog door vrij scherpe grenzen tussen bospercelen en aangrenzende weiden/gazons. Een meer geleidelijke overgang, van bos via struwelen en een kruidenzone naar grasland/gazon, is wenselijk. In het rapport 'Zoneren en beheren' (Stoffel, 1994) worden al enige suggesties gedaan voor zoom-mantelvegetaties. Op basis van het door ons verrichte onderzoek kunnen we dit ondersteunen. Niet alleen geeft dit een meer natuurlijk aanzien, maar bovendien biedt het meer mogelijkheden voor vogelsoorten van overgangszones (Grasmus, Kneu en wellicht Paapje).
- Bevorderen van een meer natuurlijk of geïntegreerd bosbeheer. Op dit moment bestaat het beheer uit schermkap, waarbij in een perceel verspreid bomen worden gespaard (Pliester & Bijl, 1994). In de in figuur 2 aangegeven zone zou naar onze mening als eerste gekozen moeten worden voor 'tijdelijk niets doen', voorafgegaan door het omtrekken van enkele bomen en andere natuurtechnische maatregelen. Door dood hout te laten liggen en staan is er meer voedsel (insekten) en meer nestgelegenheid (holten). Periodieke omvorming en verjonging blijft wel nodig met het oog op het verkrijgen van meer leeftijdsklassen en een betere structuur. Immers, veel percelen bestaan grotendeels uit snelgroeiende populieren van dezelfde leeftijd. Uit dit boomassortiment zal geen volwaardig oud bostype kunnen ontstaan. Daarvoor zijn ook soorten als Eik en Beuk nodig. Op de beschreven manier ontstaat er voor de recreant een soort **dwaalbos**, een bos waarin het spannend is om te lopen en waar je de natuur kunt horen, ruiken, kortom beleven. Overigens past het planten van naaldhout naar onze mening niet in het gebied (zie Pliester & Bijl, 1994). Vanwege de grondsoort kan beter gekozen worden voor inheemse loofhoutsoorten zoals Eik, Es en Beuk.
- Extensivering van het padennet in het onderzoeksgebied. Op dit moment is er sprake van een vrij hoge padendichtheid. Door paden dicht te leggen, danwel om te vormen van asfalt naar onverhard ontstaan grotere aaneengesloten rustige gebieden.

- Gezien het vrij intensieve gebruik van de vaart (kano- en waterfietsverhuur), zijn er geen goede broedmogelijkheden voor watervogels. Toch komen in wat bredere rietzones nog Fuut, Dodaars en eenden tot broeden. Deze rietzones kunnen beter worden beschermd door afscherming met in het water drijvende balken. Bovendien is het aan te bevelen steile of beschoeide oevers op deze plaatsen geleidelijk aflopend/glooiend te maken.
- Onderzocht zou moeten worden of er nog brak (kwel)water is. Is dat het geval dan moet de oever zodanig ingericht worden dat dit zeer schaars geworden oever- en watertype zich optimaal kan ontwikkelen.

Tot besluit

We spreken de hoop uit dat het Recreatieschap Spaarnwoude de beheerssuggesties zal overnemen bij het beheer. Recreatie en natuur kunnen zo beter samengaan. Ook in deelgebieden die voor de intensieve recreatie zijn ingericht, kunnen mensen in contact worden gebracht met natuur. Dwaalbossen met omgevallen bomen, dood hout en veel vogels, gepaard aan een goede voorlichting kan ook mensen 'die niet voor de natuur komen' enthousiast maken voor die natuur.

Aangezien de resultaten van de broedvogelinventarisatie uit 1984 nog niet waren gepubliceerd, bedanken we alsnog Ed Bes, Gerard Bes, Sjaak Botman, Fred Cottaar, Frank Dorèl, Carla van der Heijden, Frieda Jansen, Paul Roos, Marc van Schie, Wim Sipma en Wim van Vlaardingen voor hun bijdrage aan de tellingen in dat jaar.

We bedanken tenslotte Marianne Willems en Johan Stuart hartelijk voor het feit dat ze in 1994 enkele bezoeken voor hun rekening hebben genomen en Dirk Tanger voor het kritisch door-nemen van een eerdere versie van dit artikel.

Literatuur

- Bol, B.J. & C. Looij, 1994. Het Haarlemmermeerse Bos, broedvogelinventarisatie 1993 en een voorstel voor nieuwe natuur. Fitis 30 (2): 70-79.
- Cottaar, F. & E. van Huijssteeden, 1978. Spaarnwouderbos 1977 (deelplan Buitenhuizen). De Fitis 14 (3): 56-64.
- Cottaar, F. & E. van Huijssteeden, 1979. Spaarnwouderbos 1978 (deelplan Buitenhuizen). De Fitis 15 (3): 39-48.
- Dijk, A.J. van, 1993. Handleiding SOVON Broedvogelonderzoek. SOVON, Beek-Ubbergen.

- Pliester, A. & M. Bijl, 1994. Spaarnwoud(e), omvorming van pioniersbos naar duurzaam recreatiebos. IAHL scriptie.
- Ruitenbeek, W., C.J.G. Scharringa & P. Zomerdijk, 1990. Broedvogels van Noord-Holland. SVN, Assendelft.
- Stoffel, W., 1994. Zoneren en beheren. Ruimtelijke en functionele uitgangspunten en criteria voor het beheer van het Recreatieschap Spaarnwoude. Uitwerking van Zoneringsplan Spaarnwoude.

Hans Groot, Cremerlaan 72, Santpoort
Evert van Huijssteeden, Cronjéstraat 107 rood, Haarlem

Bijlage 1. Resultaten van de broedvogelinventarisaties van het deelplan Buitenhuisen (450 ha). Weergegeven is het aantal vastgestelde territoria.

Soort	1977	1978	1984	Soort	1977	1978	1984
Fuut	5	3	12	Heggemus	4	4	20-24
Dodaars	4	5	1	Zanglijster	7	3	19
Knobbelzwaan	0	0	1	Merel	15	11	52
Wilde Rend	33	43	71-75	Roodborst	1	0	9
Wintertaling	0	0	0-1	Nachtegaal	0	0	1-2
Slobeend	3	3	4-6	Sprinkh.zanger	0	1	5
Kuifeend	15	11	41	Snor	0	1	0
Tafeleend	0	1	4	Kl. Karekiet	42	43	80-90
Bergeend	5	7	9-10	Bosrietzanger	3-5	6-7	14
Torenvalk	7	6	6	Rietzanger	4	2	7
Patrijs	16	27	27-28	Spotvogel	17	14	19
Fazant	12	15	50-56	Zwartkop	3-4	0-1	8
Waterhoen	9	10	23-24	Tuinfluitter	4-5	7-8	62-69
Meerkoet	27	35	81-87	Grasmus	2-4	9-10	32
Scholekster	3	5	17	Braamsluiper	1	1	2
Kievit	27	34	22	Fitis	20-26	30	227-242
Grutto	15	13	3-4	Tjiftjaf	0	0	17
Tureluur	8	7	7	Gr.Vliegenv.	1	0	0
Kluut	16	12	18	Koolmees	6	7	36-42
Kleine Plevier	0	0	3	Pimpelmees	4	3	8-9
Houtduif	7	11	44	Staartmees	0	0	3
Turkse Tortel	0	0	1-2	Putter	1	2	3-4
Tortelduif	2	2	14	Rietgors	16	14	44
Koekoek	2-3	3	9-10	Vink	0	0	4
Ransuil	1	1	6	Groenling	6	5	8
Veldleeuwerik	48	55	13-15	Kneu	26	19	24-25
Boerenzwaluw	21	16	7-9	Huismus	65-80	60-65	72-76
Huiszwaluw	18	6	22	Ringmus	18-22	31	45-47
Graspieper	27	27	15-17	Spreeuw	45-50	40-45	53-54
Boompieper	0	0	4	Zwarte Kraai	1	1	5
Witte Kwikstaart	5	5	17-19	Kauw	2	2	10
Gele Kwikstaart	29	28	13-15	Ekster	1	3	20
Winterkoning	9	9	57-60	Vlaamse Gaai	0	0	4
				Wielewaal	0	0	1-3